

Những giáng sinh trong trại tù cộng sản

Tác Giả: Hội đồng công nhân Việt Yên
Thứ Hai, 29 Tháng 12 Năm 2008 13:01

1- Giáng Sinh năm 1976 ở trại Long Giao

Năm 1976 tôi bị giam trong trại 11 Liên trại 3 Long Giao, Long Khánh. Vì mùa y tháng trại công xẩy ra chuyển trại nên bị bắt thành, bị bắt đưa ruốt mà không chết công anh Hà Văn Hùng và một vài anh em khác, đang bị cùm trong conex, nên không khí trong trại ngột ngạt, nặng nề, khó thở. Anh em chúng tôi ngoài giờ đi lao động vác gỗ, vác tre về làm bếp trại công nhà bếp cho đám cán bộ và炊 cho nhà bếp còn phải khiêng phân trại công rau trại công số. Ở trại 1 (Đội có anh Hùng) ai mùa y đưa dè dặt lên ăn tiếng nói, các tên cán bộ quởn giáo hay cán bộ đưa cũng thay đưa thái độ không còn hay lại vắng xuông các đưa dò xét chúng tôi mà có gì chỉ liên lạc với các đưa trại công, trong đó đưa trại công đưa 1 chúng tôi là anh Lâm Võ Hoàng (sau này là công viên kinh tế ngân hàng cho Võ Văn Kiệt) ra ngoài khu công quan làm việc.

Riêng những anh hay ăn nói bắt chất với cán bộ như anh Phạm Lai, anh Đoàn Hùng Công công đồng những cũng “sì tốp” bắt sau mùa y lên anh Đoàn Hùng Công công bắt đưa ra ngoài công quan làm việc trại công với đáng phê phán, dăm chiêu.

Tôi nhớ lại đêm Giáng Sinh năm đó, tôi buông mừng đi ngủ sớm hơn thường lệ, nghe trong mừng tôi thòm thòm công kinh công nguy hiểm cho khi ai thây, vừa đưa công kinh tôi vừa như lại những mùa Giáng sinh trại công, những kẻ nắm êm đềm đềm thà nào, những công tôi âm thầm rời đi xuông gò má công hác trại công ng.

Tôi thiếp đi lúc nào không hay chết có bàn tay ai đó kéo chân tôi làm tôi choàng tỉnh, vén mừng nhìn ra tôi lên mồm thây khuôn mặt công anh tên quởn giáo Công, đưa ngang sau lưng như là mùa y tên với binh súng AK lên lên tuốt trại. Tên cán bộ ra hiểu cho tôi đi ra ngoài, tôi lên lên đi theo hướng ra đưa ngoài sân tập họp, ở đó tôi đã thây có tốp công lên lên công. Trại Long Giao sẽ lên, tôi chỉ mồm có một cái áo tù mùa y, tôi thòm trách sao không công theo cái áo Jacket đưa giờ đây nghe chỉ lên.

Cũng nói qua với cái trại giam Long Giao đó, nó mang số 11 nghĩa là trại công nó đã có 10 cái trại và sau nó thì không rõ còn bao nhiêu cái nữa. Trại nguyên là trại gia binh công Trung Đoàn 52 số đoàn 18 Bộ Binh, nó gồm nhiệm vụ dạy, nuôi dạy 10 căn nhà, chúng tôi bị giam công 1 căn nhà 7 hay 8 công, 2 căn thành một trại 15 công, hai dãy nhà thành một đưa. Trại 11 gồm 8 đưa và một kho công 1200 công trại công.

Những giây phút trong trại tù cộng sản

Tên: Nguyễn Văn Yên
Thị trấn: Hải, 29 Tháng 12 Năm 2008 13:01

Lần đầu tiên quen giáo viên ra thêm môn học khác, chúng tôi hoang mang ngồi trong bóng tối, nên không biết là ai, nhưng có tiếng húng húng họ làm tôi biết có anh Phạm Lai, rồi có tiếng khè cựa anh Hoàng Bửu. Tên quen giáo viên đèn pin ra hiệu cho chúng tôi đứng lên đi theo họ. Chúng tôi lần đầu tiên xếp hàng đôi đi về phía cổng trại giam như những bóng ma. Ra đến cổng, tôi thấy thêm một lớp binh lính cũng trang bị súng AK với lưỡi lê tuốt trần như hổ đói. Tên quen giáo viên đèn pin ra hiệu cho tiếng cựa ra mắt, tôi và Vang bước ra nhón vào đám đông đang đứng chờ rồi tiếp tục đi về phía trại giam. Đó giờ ánh sáng vàng vọt của đèn pin, tên thiêu tá trại giam nét mặt ra vẻ nghiêm trọng đang dõi chúng tôi trên bước đi. Chúng tôi lòng vòng xuống sân đất đỏ của trại giam. Tên trại giam đang hướng dẫn rồi cất cao giọng, họ nói theo bài báo mà chúng tôi vẫn phải nghe mỗi khi lên lớp, đó là ca tụng đảng CS, ca tụng bác Hồ của họ, ca tụng phe xã hội chủ nghĩa của họ. Nhìn nét mặt say sưa của họ tôi tin rằng họ đang thành thật sùng kính vào những điều họ nói. Hôm nay được biết họ nói về tôn giáo, họ kể các tôn giáo ở miền Nam, cho rằng các tôn giáo làm cản trở bước tiến giải phóng miền Nam. Sau một hồi kể chuyện chán chê, họ ra lệnh cho chúng tôi về trại, lần này họ không hỏi và bắt chúng tôi hô vang: “Thưa cán bộ, hiệu !!” như thông lệ họ vẫn làm từ trại giam nay.

Chúng tôi bị xích tay kéo nhau về trại giam.

Trước khi bước chân vào buồng, tôi, Vang và Hoàng Bửu bước lên thì thềm vào tai: “Tôi nói cho các anh biết các anh có bước đi thì mới được về !”, rồi họ nói: “Không được nói cho ai biết chuyện đêm nay đây nhé”.

Tôi leo lên sân thì nghe tiếng gà eo óc gáy từ xóm nhà dân ở Cơm Đàng vắng vẻ vang lên. Tôi tiếp đi cho đến sáng.

Ngày 25 Giáng Sinh chúng tôi vẫn tiếp tục lao động như thường lệ, nhìn ánh mắt nhau, chúng tôi thấy hiểu đêm qua CS tiếp trung anh em sĩ quan Công Giáo, Tin Lành rồi vì chúng không muốn cho chúng tôi có dịp tiếp họ ca hát và đón mừng Chúa như mùa Giáng Sinh 75 đầu tiên trong trại tù Phú Lợi, Bình Dương. Chúng tôi biết chúng muốn đe dọa và dọa phá hoại niềm tin vào Thiên Chúa của anh em chúng tôi. Nhưng chúng đã lầm, càng gian nan chúng tôi càng cảm thấy cần Chúa hơn.

Những giáng sinh trong trại tù cộng sản

Tài liệu: Hồi ức của Trần Việt Yên
Tháng 13; Hai, 29 Tháng 12 Năm 2008 13:01

2 – Giáng sinh 1977 ở trại Hầm Ca Yên Bái Hoàng Liên Sơn.

Tháng 7 năm 1977 chúng tôi bị chuyển ra tù ngoài Bắc bằng máy chuyển tàu sông hàng ngày trong những chuyến đi kinh hoàng. Đầu tiên chúng đưa chúng tôi về trại Lao Cai ít hôm rồi chuyển tiếp về trại Khe Thôn, huyện Trấn Yên do bị đội CS kiểm soát được máy tháng, rồi chuyển chúng tôi về trại Hầm Ca, Yên Bái, Hoàng Liên Sơn do Công An CS quản lý.

Chúng tôi như cá chui chim lồng vì lúc ở trại do bị quản lý dù sao chúng tôi còn được hít thở không khí có đôi chút tự do, hàng ngày chúng tôi lên rừng chặt giang chẻ thành củ ngày miền sao để chẻ tiêu mát ngửi và bón bó giang mới bó 5 cây giang dài 4 mét hay 2 bó giang nữa mới bó 30 cây cũng dài 4 mét là được, thời giờ còn lại chúng tôi đi câu cá, câu cua hay hái măng giang bẻ nhỏ ăn cho đỡ đói.

Ở trại Hầm Ca, chúng tôi bị bó buộc lao động trong 4 bức rào nữa của vòng ngoài trại giam. Ở đó ngoài đội trồng sơn, chúng tôi là được lãnh đi làm tiếp theo sơn chẻ thu hoạch máy ngửi để quanh trại. Bị đưa từ ngày 18 /12 chúng tôi thu hoạch sơn, mới ngửi theo chế tiêu như 60 g sơn, dùng cuốc hay dao cắt rồi gom sơn lại thành đống để nhóm Tội Giác đánh xe trâu ra chẻ về luộc lên phát cho trại viên mới ngửi 2 hay 3 củ mới ngày để thay củm hay bánh bột mì hấp vừa dai vừa đen sì và nặng nề mùi củm dán.

Chiều ngày 23 đi lao động về, lãnh phần ăn thay vì máy củ khoai mì gọt guốc, chúng tôi như củ 8 ngửi để củm xoong cháo nấu bằng sơn bào, lỏng bỏng máy tép hành khô và đám lán máy lủu bủu, nhà bếp giỏi thích là vì sơn phần đem ra ty lũng ng thóc huyện kiểm thu, xong rồi mới phát lại cho trại nên hiện trại không còn lũng ng thóc gì kể củ sơn thu hoạch, chúng tôi lũng lủ húp chén cháo sơn lỏng bỏng rồi đi ngủ cho quên cái đói ở trại tù sông bằng.

Qua ngày hôm sau cũng thế. tình trạng kéo dài đến 25, nhiều anh em trong đội sơn chúng tôi đói quá hóa lủu lên nhai củ sơn sơn ng bủ say, nôn ói ra máu xanh máu vàng.

Trưa ngày 27, nhiều anh em đi tìm thiếp trong sân cáo bủ nh nhũng lũng củ tên trại trại ng thông báo chúng tôi phải tiếp trung lên hội trại ng.

Những giảng sinh trong trại tù cũ ở Việt Nam

Tên: Nguyễn Văn Yên
Thị trấn: Hải, 29 Tháng 12 Năm 2008 13:01

Chúng tôi đi đứng nhau lên hai trại trong khi đám cán bộ trại nhìn những bức chân xiêu vẹo của chúng tôi ra với thích thú chúng, huých vai nhau và cười hô hố.

Tên đi úy trại trại gọi tôi là Trần Văn Sơn, họ nhận những đồ trên bức giấy đồ mọt qua chúng tôi mọt rọt cho làm chúng tôi ngói xuống. Họ bắt đầu viết cao bài giảng thuyết mà chúng tôi rất quen thuộc vì trại nào cũng quân đội cho đến công an để lập lang nhau, không khác mọt giấy lên bức hay xuống trại.

Kết thúc bài giảng họ hỏi chúng tôi giảng ân cần gì nhân gì nghĩa:

- “Các anh có đói không? Tôi biết các anh đói mấy ngày nay, vì trại phải tiếp thu họ cho huyếch.”

Đột nhiên họ viết cao giọng quát lên:

- “Các anh tin có Chúa của các anh, sao các anh không cầu Chúa của các anh cho các anh ăn no, các anh cầu đi, biết đâu ông Giê Su của các anh chửi ngay cho các anh mọt ngói cái bánh tây to tẹt bẹt như thế này này?” và nói họ và phùng mang trại mọt vung hai tay lên thành vòng tròn.

Rồi họ chửi tay vào ngực giảng chì chì:

- “Đó các anh cầu xin đi! Những mà tôi nói cho các anh biết chửi có những sự này là cho các anh đi no mà thôi. Các anh cầu xin mà xem những sự này có cho các anh no nề không nào?”

Nói đến đây họ có vẻ thảnh thơi, họ hề làm gì như khoe:

Những giáng sinh trong trại tù cộng sản

Tác Giả: Hồi ức của Trần Việt Yên
Thứ Hai, 29 Tháng 12 Năm 2008 13:01

-“Các anh về trại đi xem hôm nay có đồ ăn gì không nào?”

Chúng tôi về trại, quỳ thút chít uôm đóm nghĩ chúng tôi lãnh một nón cối đi y khoai mì luộc còn bốc khói. Tôi nhai mà niếm uớt hèn cỡ trào dâng lên làm tôi nghẹn không thể ăn đồ ăn hèn hai cỡ khoai bằng cơm tay trẻ con, dù bụng tôi đói cỡ n đói cào.

3-Giáng Sinh 1979 trại Tân Lập Vĩnh Phú

Đầu năm 1978 chúng tôi bị chuyển đến trại Tân Lập, tỉnh Vĩnh Phú, vì tình hình căng thẳng biên giới Việt Hoa. Trên báo Nhân Dân mà chúng biết chúng tôi phải nghe, lúc đó đã có các bài chửi Trung Quốc. Một lần có tên vệ binh hỏi chúng tôi nếu có yêu cầu đánh nhau với Tàu các anh có đi đánh không tôi trả lời tôi tuy là lính nhưng chỉ biết cầm súng, cầm cờ, cầm viết chứ không biết cầm súng, nhất là súng AK. Họ nhìn tôi lúc lâu rồi đi mất quay đi.

Trại Tân Lập là một trại rất lớn đã có từ lâu đời. Trên những ngôi mộ tù nhân thoạt nhìn chúng tôi tưởng tượng những thanh gỗ mộc có viết tên những tù nhân biết đây có những danh chết từ năm 1954, 55. Trại Tân Lập chia ra làm 5 phân trại. Phân trại 2 cỡ chúng tôi nằm trong cùng cỡ dòng suối Ngõc quanh co chảy ra đến gần thềm sông.

Nhiệm vụ chính cỡ chúng tôi là trồng rau xanh, cung cấp cho toàn trại, đồ ăn thì còn trồng sắn trên những ngón đất trồng cách trại gần 2 cây sắn.

Từ các trại tù gần biên giới Việt Hoa chúng tôi bị đưa về tập trung ở 2 trại cỡ tỉnh Vĩnh Phú là Hồng Quang và Tân Lập. Phân trại K 2 chúng tôi gồm toàn các anh em trẻ tuổi trại Hồng Quang chuyển đến trại đót đót, rồi đến nhiệm vụ đót kết tiếp gồm toàn các sĩ quan tập trung tá trẻ xuồng.

Những giáng sinh trong trại tù cộng sản

Tác Giả: Hồi ức của Trần Việt Yên
Thứ Hai, 29 Tháng 12 Năm 2008 13:01

Ngày nay trại K 2 tiếp nhận thêm một đợt gôm toàn các vệ linh mục, mục sư, đấng đấng c tr c đây là tuyên úy trong quân đội đã gi i ngũ hay còn đ đ ng nhi m. Các cha, th y b t p trung vào m t đ i mà b n v binh chúng th đ ng g i lóng v i nhau là đ i “đ o binh h đ ng khối”. Công vi c c a đ i tuyên úy là chặn gà chặn l n trong vòng rào th 2 c a tr i. M t s khác tăng c đ ng cho đ i nhà b p trong đó có cha già B nh .

Giáng Sinh năm 1978, nh có các cha mà chúng tôi đ đ c x ng t i r đ c l và dâng l Giáng Sinh dù ph i khéo léo âm th m đ che m t b n v binh, qu n giáo. Đêm Giáng Sinh năm đó chúng tôi h đ ng v bu ng giam các tuyên úy đ cùng th m dâng l n a đêm dù chúng tôi ph i n m trong mừng và trùm chăn kín mít vì l nh.

Cu c đ i kh sai c a chúng tôi c th trôi đ n cho đ n cu i năm 1979 thì x y ra m t bi n c l n . S là trong tr i b ng t đ u có tin đ n loan truy n r ng chúng tôi s p đ đ c th hay đ đ c đ qua M . dù không tin t đ ng l m nh ng lòng tôi cũng háo h c. B n bè h i, tôi ch c đ i : Tao an tâm c i t o ch đón th k 21 – không bi t sao l i nói c a tôi đ n tai tên qu n giáo, h n b t tôi tra v n và làm ki m đ i m.

R i mùa Giáng Sinh cũng đ n. Sáng ngày 24, nh th đ ng l chúng tôi t p trung tr đ c sân tr i ch g i tên t ng đ i báo cáo con s tù xu t tr i đ i lao đ ng. L n l đ t các đ i đ u đ đ c g i tên, cu i cùng ch còn đ i Tuyên Úy là sót không đ đ c g i.

Khi t t c c i t o v a ra kh i tr i là lúc m y ch c tên công an vũ trang ùa vào tr i. Chúng xông đ n đ i tuyên úy còn đang ng ngac r i vây ch t h l i, tên cán b tr c tr i đ c l nh khám t trang. Th là các tuyên úy đ đ c áp gi i v bu ng giam. M i ng đ i thu x p t trang r i kh n c õng, khiêng ra tr đ c sân lán và cu c khám công t trang quen thu c v i chúng tôi l i đ i n ra. Có khác ch ãng, l n này đám công an vũ trang khám xét k l đ ng t m t đ đ ng khâu m i vá trên áo trên qu n các v tuyên úy.

M t t p công an khác vào trong bu ng khám xét, s m soi m i ch n m t g m s p cho đ n k lá trên mái nhà ngay đ u n m các cha các th y. Chúng l i ra đ th trong đó nào là m y cái đ ng b đ ng đ ng n đ đ n nh ng thánh giá làm b ng g c i, có vài mi ng tôn nh bàng ngón tay mà các cha các th y dùng đ c t mi ng bánh mì h p v a khô v a c ng. Chúng đ m nh ng th đ ra và h i l n xem c a ai, có th thì có ng đ i đ ng ra nh n có th thì không, m i khi có ng đ i nh n món gì tên qu n giáo đ u ghi tên vào cu n v h c trò b ng gi y giang h n kè kè mang theo r i qu ãng món đó vào cái thùng xe c i t i n. Còn món nào không có ng đ i nh n, chúng t p trung t t c và đ a cho tên qu n giáo.

Những giáng sinh trong trụi và tù cũi tối

Tác Giả: H&#i c&#a Tr&#n Vi&#t Yên

Thứ Hai, 29 Tháng 12 Năm 2008 13:01

Tên qu&#n gi&#o đ&#i đ&#n các cha. các th&#y tr&# vào bu&#ng, cho đ&# đ&# lên s&#p theo s&# ch&# đ&#nh c&#a h&#n xong r&#i b&#t các cha các th&#y t&#p trung ng&#i kh&#t hai bên đ&#u d&#y s&#p và b&#t đ&#u ki&#m đ&#m, h&#n l&#i ra t&#ng th&# và h&#i l&#i món này c&#a ai. M&#i l&#n có ng&#i nh&#n h&#n l&#i ch&#m chú ghi chép vào cu&#n s&#. Ph&#n đ&#ng các cây thánh giá thì có các cha, các m&#c s&# nh&#n, h&#n ghi vào s&# nh&#ng không giao lại cho kh&# ch&#. Cu&#i cùng ch&# còn m&#y mi&#ng s&#t b&#ng ngón tay dùng đ&# c&#t bánh mì h&#p là không có ai nh&#n, vì th&#c ra có ai bi&#t rõ cái nào là c&#a mình đâu trong tr&#i tù đ&#i ch&# n&#m x&#y ra xoành x&#ach, có khi ng&#i này làm đ&# quên &# ch&# n&#m khi đi chuy&#n lâu đ&#n quên, ng&#i khác đ&#n n&#m tìm đ&#c c&# th&# dùng r&#i l&#i đ&#u đi, nên nào bi&#t c&#a ai đâu.

Tên qu&#n gi&#o h&#i g&#n m&#y l&#n v&#n không có ai nh&#n, h&#n b&#c đ&#c đ&#ng lên : “ Các anh v&#n còn ngoan c&# bao che cho nhau ch&#ng anh nào th&#t th&# khai báo, c&# quanh co đ&#u tôi thì bao gi&# m&#i ti&#n b&# mà v&# ?!. Các anh dùng cái này làm gì có ph&#i đây là th&# vũ khí s&#c nh&#n không?!

Các anh đ&#nh tái vũ trang đ&#y à? Đây tôi b&#o cho mà bi&#t đ&#ng có mà b&# n&#ng ch&#ng tr&#i là không đ&#c v&#i tôi đâu! Tôi yêu c&#u anh Tùng (Đ&#i Đ&#c NX Tùng Đ&#i tr&#ng) ph&#i ki&#m đ&#m h&#t đêm nay tìm cho ra đ&#n bao gi&# xong m&#i cho đ&#i ngh&#. Nói xong h&#n ngoe ngo&#y đi ra c&#a bu&#ng. Th&# là c&# đ&#i c&# ng&#i im l&#ng ki&#m đ&#m t&# gi&# này cho đ&#n gi&# kia.

Đ&#n gi&# đ&#ng c&#a bu&#ng mà các v&# v&#n ch&#a đ&#c tha t&#i c&# ng&#i ch&#u tr&#n mà ch&#ng đ&#c ăn gì t&# sáng cho đ&#n t&#i. Đ&#n kho&#ng g&#n 10 gi&# tên qu&#n gi&#o tr&# l&#i và h&#i :

“Ch&#a xong à ?, thôi mai cho cac anh ki&#m đ&#m t&#p !!”

Các cha các th&#y đ&#u l&#ng l&# ra chia ph&#n ăn là m&#y lát rau mu&#ng luộc v&#i m&#t chén s&#n r&#i âm th&#m ăn u&#ng trong l&#nh l&#o c&#a m&#t đêm Giáng Sinh. Các v&# ăn xong ai n&#y v&# ch&# n&#m m&#i đ&#n g&#n kho&#ng n&#a đêm b&#ng có ti&#ng m&#t v&# đ&#i đ&#c lên ti&#ng

:-“ Đêm nay là đêm Giáng Sinh, mình nên làm gì đ&# ghi nh&# ngày Thiên Chúa gi&#ng tr&#n đi ch&#. Ch&#ng th&#y ai h&#ng &#ng vì ai cũng đã quá m&#t m&#i. M&#t lát sau v&# đ&#i đ&#c l&#i đ&#ng :

Những bài hát Giáng sinh trong truyện và bài thơ

Tên: Giọng hát của Trần Việt Yên
Tháng: Hai, 29 Tháng 12 Năm: 2008 13:01

- “ Hay chúng ta hát vài bài ca để kỉ niệm Giáng Sinh ? ”

- “ Những ai có thể hát những bài nào”, có tiếng ai đó đáp lại .

- “ Thì mình hát những bài mà mình cũng đã hát sao mình là mình hát những bài lòng mình
tâm niệm những bài Chúa cũng đã hát gì.

Cùng, sau một hồi thì thảo luận, mọi người đã nghĩ hát những bài cách mà trong đêm Noel.

Cha Thanh Châu là vị tuyên úy của vùng 4 chỉ nhận được phong để ra bắt nhịp cho các
vị cùng hát . Tiếng hát ban đầu còn nhỏ sau đó dần dần mọi người say sưa hát quên hết
nhiệm vụ trong ngày! Những bài hát CS trong một đêm Giáng sinh vang lên trong truyện!!

Đang say sưa ca hát bỗng có tiếng súng nổ : 5, 6 tên công an vũ trang súng AK lăm lăm
trong tay xông vào, đi sau là tên thanh niên sĩ Quang, cán bộ giáo dục trẻ, nhìn hách dịch hi :

- “ Tại sao các anh không nghe mà còn ca hát nữa ? ”

- “ Thưa cán bộ chúng tôi chỉ hát để kỉ niệm vì cả ngày kỉ niệm căng thẳng quá, chúng tôi muốn
ca hát đôi chút cho khuây khỏa

- “ Ai là ca trưởng ? ”

- “ Thưa cán bộ không có ai là ca trưởng, chỉ có tôi cầm đàn bắt nhịp cho anh em hát”

- “ Ai cho phép anh xuyên tạc những bài cách mạng? ”

Những giây phút trong trại tù cộng sản

Tên: Nguyễn Văn Yên
Thị trấn: Hải, 29 Tháng 12 Năm 2008 13:01

- “Thưa cán bộ chúng tôi hát như cách mạng có phải không?”

- “Không lời thôi gì các anh theo tôi đi ra ngoài, các anh khác nghe đi lấy sách mai lao động, còn hát nữa là tôi cùm đấy”.

Nói xong họ đến Cha Châu ra khỏi phòng trong bóng đêm dày đặc, mọi người nhìn họ như những người vui.

Sáng hôm sau trước giờ chúng tôi đi lao động, tên cán bộ trước đi đưa cha Châu ra trước sân tập hợp rồi họ đến nhốt vào buồng giam cha 14 ngày vì tôi “Hát xuyên tạc những cách mạng”.

Ai nghĩ đưa họ về cho đến ngày cha được tháo cùm thả về, mọi người nói vì các anh hát bài “Bác đang cùng chúng cháu hành quân” trong đó có câu : “Nếu còn bóng quân xâm lược thì QUÉT sạch nó đi !”

Tên cán bộ cười thích:-“ Các anh hát ra là: Nếu còn bóng quân xâm lược thì GIẾT sạch nó đi. Bác Hồ có nói thế bao giờ?! Rõ ràng là các anh xuyên tạc lời bác, thế nhưng chúng tôi không biết sao ????”

Thật ra đó chỉ là cái cớ để chúng dập các cuộc tập hợp để mọi hình thức trong đêm Noel mà thôi. Nhưng chúng là trong các trại khác, thậm chí họ còn có người hát là “Giết sạch nó đi” mà có sao đâu ?

Tôi cũng những sự kiện trong bài đưa là có thể, chúng tôi chỉ xin sự tha thứ tên họ của vài anh em còn kẹt tại quê nhà, vì không muốn công an lại đến hành hạ các anh thêm